

Un pas endavant

La iniciativa dels professors universitaris ha de ser rebuda com una demanda coherent en favor del posicionament científic que, per altra banda, ha estat el que tradicionalment han defensat els estaments acadèmics valencians. Contra aquells que voldrien veure que la qüestió lingüística ha arribat a esquinçar també la universitat valenciana, aquest document tanca una ferida que, afortunadament, no ha arribat a obrir-se.

La setmana passada es va fer públic a València el document "Raons acadèmiques, jurídiques i socials en favor del manteniment de la denominació 'llengua catalana' per part de les universitats valencianes". Redactat a iniciativa d'un grup de professors de la Universitat de València, la presentació va anar a càrrec d'Aina Moll, Enric Valor i Enric Casassas: representativitat, doncs, i de nivell immillorable, territorial i intel·lectual. L'acte va ser seguit per centenars de persones de la comunitat universitària, que volgueren ser presents per donar el seu suport a la iniciativa.

Ara l'esmentat document serà presentat als rectors de les universitats i al conseller de Cultura de la Generalitat valenciana. La intenció és ben clara: evitar que el nou Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana modifique els seus estatuts per a canviar la denominació de la llengua catalana per l'expressió: "diasistema català-valencià-balear". Els motius són evidents i han estat explicats amb anterioritat en EL TEMPS, però podrien simplificar-se en un només: si la Universitat renuncia a la denominació científica de la llengua no farà més que donar arguments als grups que amb foscos interessos pugnen per trencar la unitat del català.

La iniciativa dels professors universitaris ha de ser rebuda, doncs, com una demanda coherent en favor del posicionament científic que, per altra banda, ha estat el que tradicionalment han defensat els estaments acadèmics valencians. Contra aquells que voldrien veure que la qüestió lingüística ha arribat a esquinçar també la universitat valenciana, aquest document tanca una ferida que, afortunadament, no ha arribat a obrir-se. Durant el temps que ha durat la polèmica, ha quedat més que clar que la voluntat conciliadora dels que apostaven per la reforma dels estatuts de l'IIFV no tenia cap resposta en els teòrics receptors, encara interessats a atiar un conflicte artificial.

Enhorabona, doncs, a aquest document que referma la postura vital de les universitats valencianes i les col·loca, sense cap dubte insidiós, en el lloc que han anat ocupant en els últims anys, caracteritzades per la seua fermesa en la defensa de la unitat del català, enfront del silenci i la indecisió crispants del Govern valencià. Les campanyes contra la llei de normalització lingüística de Catalunya, contra les línies en català al País Valencià, actualitzades de tant en tant amb alguna

sentència, com ara el pronunciament recent del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, demostren que el camí per a una plena normalització encara és difícil i ple de problemes i per això, balons d'oxígen com aquest, decisions de normalitat en el fons, resulten doblement encoratjadores.